

**У пошані
до піонерів —
лицем
до молоді!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
424-0237
424-0807
УНСоюз: 425-8740
Тел. з Нью Йорку:
Барклі 7-4125
УНСоюз: Барклі 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 219. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК,

СЕРЕДА, 2-го ГРУДНЯ 1970 ЦЕНТІВ 15 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK

WEDNESDAY, DECEMBER 2, 1970 No. 219.

VOL. LXXVII.

ВІДБУЛОСЯ БЛАГОСЛОВЕННЯ І ВИКОПАННЯ ПЕРШОЇ ЛОПАТИ ЗЕМЛІ ПІД БУДОВУ ХМАРОСЯГУ УНС, В ОСНОВУ ЯКОГО БУДЕ ПОКЛАДЕНА ЗМІШАНА УКРАЇНСЬКА, АМЕРИКАНСЬКА І КАНАДІЙСЬКА ЗЕМЛЯ

ПРЕЗ. НІКСОН ОБУРЕНИЙ ВИДАЧЕЮ СОВЕТСЬКОГО МОРЯКА-ВТІКАЧА, ЗАРЯДИВ „ПОВНЕ І НЕГАЙНЕ СЛІДСТВО”

Вашингтон. — Обурений безприкладним актом відмови політичного азилу для втікача із советського корабля командою американського катера із складу Прибережної Охорони, президент Ніксон наказав у понеділок 30 листопада провести „повне і негайне слідство” в цій справі, доручивши водночас державному секретареві Роджерсу і секретареві транспорту Волле, якому підлягає Прибережна Охорона (Coast Guard), скласти йому вже в середу 2 грудня докладне звітання про обставини і перебіг інциденту. Пресовий секретар Білого Дому Зіглер заявив, що Президент стурбований не тільки поведінкою командування Прибережної Охорони в цій справі, але й фактом, що Білий Дім не був негайно про неї повідомлений і що сам президент Ніксон довідався про це з пресових повідомлень. Командант Прибережної Охорони адмірал Честер Б. Бендер, обороняючи поведінку команди американського катера, заявив під час пресової конференції, що відданю моряка-втікача в руки советської залоги на вимогу капітана советського корабля, який доводив, що втікач вкрав дві тисячі рублів з корабельної каси. Безпосередньою причиною неуповноваженого азилу й видачі його советам, був за словами адмірала Бендера факт, що втікач скочив не в воду, але з ко-

рабля на корабель, що в такому випадку, мовляв, непередбачене договірними порозуміннями. Водночас із цим адмірал Бендер ствердив, що безпосередню децизію в справі видачі зробив віце-адмірал В. Б. Елліс, без будь-якої спеціальної інструкції чи доручення державного департаменту. Згідно із встановленим вже перебігом справи, втікачем із советського корабля був моряк на прізвище Сімас, литовської національності, який у понеділок 23 листопада перескочив із советського корабля на поклад американського катера і був виданий в руки советської залоги після беззаконного прибуття її на американський корабель і жорстоко членами цієї залоги побитий такі ж на американському кораблі. Представник державного департаменту Роберт Дж. Мек-Клоскі заявив у зв'язку із цією справою, що уряд ЗСА зробить все в його силах, щоб такі інциденти не повторювалися. Високий комісар ООН для справ втікачів принц Садруддин Ага Хань висловив у телеграмі до державного секретаря ЗСА Роджерса і в розмові з головою делегації ЗСА до ООН Чарльзом В. Ностом своє зурешення з приводу порушення З'єднаними Штатами Америки Конвенції з 1951 року про статус політичних втікачів, яка забороняє видавати втікачів тим державам, в яких їх життя або свобода могли б бути загроженої.

Так виглядатиме 15-поверховий хмаросяг УНСоюзу над Гудсоном у Джерзі Сіті після його закінчення.

Джерзі Сіті. — У понеділок, 30-го листопада, тут відбулося церемоніальне благословення та викопання першої лопати землі під будову 15-поверхового хмаросягу Українського Народного Союзу. Благословення та змішання української, американської і канадської землі та передачі її в різьбленій гудульській касетці будівничому для покладення її в основу нової будівлі було частиною програми зворушливої церемонії в приватності двох сотень осіб, переважно репрезентантів УНСоюзу, архітектів, будівельників та місцевого управління і суспільно-громадського й торговельно-фінансового життя.

Церемонія відбулася в полудневих годинах при чудовій осінній погоді. Устаалені були гучномовця український, американський і канадський прапори легко лопотіли на вітрі, що повіяло з недалекого Гудсону й океану. Багатомовною символікою була не тільки змішана земля і три прапори, але й п'ятеро дітей: Михайло Жук, Петро Штомпіль, Оля Бойко, Леся Блетня та Рената Мельниченко з місцевої української парафіяльної школи св. Петра і Павла та станиці Пласту і Осереду СУМА, які — одні з пластових і сумівських односторожів а інші в національних костюмах — тримали ці прапори, бо і в першу чергу з думкою про них та їхню генерацію цей хмаросяг будуватимуть.

Церемонію започаткував сеньйор-піонер УНСоюзу, колишній його доволітний касир і тепер почесний член Головного Уряду Роман Слободян, прохачучи пані Марію Лисогір, уродженку Шамокіну, в якому 76 років тому УНСоюз був створений, щоб вона заїнтонувала американський, канадський і український національні гимни. Тільки прапори лопотіли на вітрі, як пані Марія Лисогір своїм незрівняним сопрано почала: „О, скажи”, продовжувала: „О, Канадо” та закінчила: „Ще не вмерла”. Будова цього хмаросягу, із змішаною українською, американською і канадською землею в її основі та під трьома прапорами, наче потверджувала слова проспіваних гимнів.

Посип Лисогір

вітас, інформус, дякує. З черги своє коротке привітальне слово виголосила найвищий репрезентант господаря і власника нового хмаросягу, головний представник Українського Народного Союзу: Ми збиралися тут сьогодні на церемоніальне започаткування будови нових приміщень для Українського Народного Союзу. Ця

15-поверхова будівля, третій дім УНСоюзу в цьому місті за останніх 76 років, приміщуватиме не тільки публікації та службисті братерські активності Союзу, але й матиме 12 додаткових поверхів модерних, ітучно охолоджуваних бюр, обслуговуваних швидкобійними відданими, щоб заохотити престижній фірми для винайму приміщень в районі площі Екстейндж в Джерзі Сіті. Я з великою присмістю повідомляю, що три з цих 12 поверхів уже винаймали на довгі роки Перший Джерзі Національний Банк.

Ми дуже раді, що можемо привітати так багато урядовців нашого Джерзі Сіті, видатних бізнесменів та достойних провідників міського громадського життя, що збиралися тут разом з нами з цією нагодою. Ваша приваєсть вказує на глибоке зацікавлення цією будовою та дас найкращі надії на майбутнє.

На наше рішення будувати наш нові приміщення на цьому місці склались ряд факторів. На нас мало великий вплив ентузіазм та рішуче відношення п. Томаса П. Стенсона, президента Першого Джерзі Національного Банку, та його співпрацівників п. Джана С. Фенелі, п. Германа Суенголца, п. Клейтона С. Кронкрайта, п. Томаса А. Келлі та інших до справи відбудови і відновлення району площі Екстейндж, щоб максимально використати його природний та дійсний потенціал для комерційних цілей. Повна відданість цій справі мейора Вілена, Міської Ради та інших урядовців справи швидкого розвитку цілого міста була для нас дальною заохотою, як були нею зусилля Торговельної Палати. Вкінці, ми відчували зобов'язання і до самого цього історичного міста.

Наші українські люди жили в Джерзі Сіті вже від майже 100 років. Перші імгранти походили з-під тодішньої австро-угорської та царсько-російської заманищини. Вони прийшли в надії і з молитвою за волю і нагоду працювати і жити згідно з Божою волею. Господь вислухав їх молитов і українська громада в цій околиці росла та розвивалася.

Але часи змінилися, наше місто, як і сотні інших громад в цілій країні, пригнічене проблемами, що здавалося б, не мають розв'язки. Деякі з наших громадян втратили довіру та здали надію. Але ми її не втратили. Ми, українці, любимо це місто. Ми рішуче тут залишимося. Впро-

Нехай буде благословення ця земля, на якій стоятиме хмаросяг УНСоюзу. Землю благословляють (зліва): о. Чарльз Долен, о. протопресв. Артемій Селепина, о. декан Антін Борса та о. д-р Михайло Гринчишин.

Отісля вони поблагословили зложеноу в різьблену гудульську касетку землю з України і Канади. Гол. пресвідник УНС П. Лисогір через голосник виясняє символіку цього.

Отець протопресв. А. Селепина благословляє і викопує першу лопату землі, після того, як це вчинив о. декан Антін Борса.

В імені міста першу лопату землі викопав репрезентант мейора Томаса Вілена, міський радний Ніл Прекорора,

довж останніх років наші люди побудували Народний Дім на вулиці Фліт та початкову парафіальну школу при вулицях Берген

і Бентлі. Запланована будова нової української католицької церкви. Будівля, що буде здвигнута при вулицях Берген

ВАЛЕНТИНА МОРОЗА ЗАСУДЖЕНО НА ДЕВ'ЯТЬ РОКІВ УВ'ЯЗНЕННЯ

Нью Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). Згідно з одержаними з України повідомленнями, в Івано-Франківську відбувся в другій половині листопада 1970 р. уже другий з черги судовий процес проти молодого українського історика Валентина Я. Мороза, викладача нової історії в Івано-Франківському Педагогічному Інституті. У висліді цього процесу Валентина Мороза засуджено в п'ятницю 20 листопада 1970 р. на дев'ять років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Обвинувачувано його за „антирадянську пропаганду й агітацію”, стосовно до пар. 62 КК УССР, який передбачає кару за порушення його постанови щодо найвище до семи років. Всупереч виразній постанові цього закону Валентина Мороза засуджено до 9 років ув'язнення. Був обвинувачуваний В. Мороз за написання „Серед снігів”, „Хроніки опору” та ін., хоча КГБ і прокурорів не пожелало довести, що В. Мороз був їх автором. Мав відбувати початкову цей процес наприкінці вересня, але з огляду на недостатність доказів був відкладений майже

на два місяці. І в слідстві, і під час процесу підсудний держався дуже добре. Протести в обороні В. Мороза підписали: Іван Дзюба, Вячеслав Чорновіл, Іван Світличий, Михайло Косів, Зеня Франко та багато інших діячів культури і мистецтва.

Валентин Якович Мороз, народжений на Волині, закінчив історичний факультет Львівського Державного Університету ім. І. Франка і після кількох років учительства став викладачем нової історії з лютого 1964 р. в Луцькому Педагогічному Інституті ім. Лесі Українки і згодом в такому ж інституті в Івано-Франківському. Вперше був заарештований наприкінці серпня 1965 року і засуджений Волинським обласним судом до 4 років ув'язнення в таборах суворого режиму за звинуваченням в „антирадянській пропаганді й агітації”. Знятий у серпні 1969 року, після відбуття випроку, Валентин Мороз перебував з родиною в місці свого замешкання і праці — в Івано-Франківську і був там же заарештований знову 1 червня 1970 р.

Валентин Мороз одружений. Має нелітнього сина. Дружині його — вчительці загрожують виклинення з праці.

Захід перестерігає Москву проти загострення ситуації в Берліні

Берлін. — ЗСА, Британія і Франція передали советському амбасадорові в Східному Берліні Абрамсову спільну ноту протесту і перестороги у зв'язку з поновним шикануванням автомобільного руху на шляху з Західного Німеччини до Західного Берліну почерез широкую на 110 миль східно-німецьку смугу. В декількох пунктах припущено приїзд до Західного Берліну автомобілів на 10 годин. Советські і східно-німецькі чинники „виправдують” ті шиканки фактом, що західно-німецькі парламентаристи з Християнсько-демократичної партії назвали свої

наради у Західному Берліні: вони мовляв, не мали права робити це. Західні чинники вважають, що — навпаки — тісні зв'язки Західного Берліну з Зах. Німеччиною були і є дійсністю, з якою Москва і східно-німецькі комуністи мусять рахуватися. В самому комуністичному таборі немає, здається, одностайності, бо на середу 2 грудня заплановано з'їзд у Східному Берліні провідників із Польщі, Чехо-Словаччини, Болгарії і Мадярщини, а приваєстю також Леоніда Брежнєва з Москви, у справі дальшої політики і тактики у справі Берліну.

Солженіцин таврує советську пашпортову процедуру

Москва. — Советський письменник Александр Солженіцин з'ясував причини, чому він ринівся не їхати до Стокгольму, щоб відібрати особисто призначу йому нагороду Нобеля з літератури за 1970 рік. У листі до шведської Академії Наук, що його він передав шведському амбасадорові в Москві Гуннарову Яррінгові, він подав за головну причину свій острах, що йому не дозволять на поворот до СССР. Але поруч із цим він таврував советську пашпортову „принизливу” — як він сказав — процедуру: виписування квестіонарів, отримання рекомендації щодо характеру пашпента від партійних організацій, навіть для не-членів, і вислуховування інструкцій, як треба поводитися за кордоном. Солженіцин звернув увагу на кампанію, що її поведи проти нього советські газети і на факт, що його книжки все ще заборонені в Советзах.

Він водночас заявив свою згоду дати для проголошення у Стокгольмі доповіді за 6 місяців від 10 грудня п. р. Він зазначив, що його листа можна оприлюднити. — При цій нагоді коментарі звертають увагу, що для отримання пашпенту на приватний віїзд за кордон треба в СССР заплатити тепер 500 руб., себто 550 дол. З нагородою Нобеля пов'язав, на сума 78.000 дол.

Населення ЗСА збільшилося за 10 років на 24 мільйони осіб

Вашингтон. — У висліді проведеного у ЗСА в цьому році перепису, у З'єднаних Штатах Америки нараховано 204 765 770 американців, на двадцять і чотири мільйони більше, як їх було десять років тому, під час перепису 1960 року. Проголошено встановлені переписом дані про дієну кількість населення ЗСА Бюром Перепису в понеділок 30 листопада ц.р. рівночасно із урочистою презентацією цих даних президентом Ніксоном. Пропорційний зріст населення ЗСА в цій останній декаді вивис 13,3 відсотка і був другим найнижчим зростом в історії американ-

ської нації. Після тепершнього остаточного обрахунку кількість населення ЗСА є на 63 000 менша від передбачуваного умовно числа перед проведенням перепису. Наслідком встановлення тепер зріст в кількості населення окремих стейтів будуть проведені відповідні зміни також в кількості їхніх репрезентантів у Палаті Репрезентантів ЗСА. Так, наприклад, Ньюйоркський стейт втратить два місця в Палаті, а Каліфорнія збільшить кількість своїх конгресменів на п'ять до 43, значить матиме найбільше конгресменів із усіх стейтів ЗСА.

В Нью Йорку відбулося посвячення прапора і Річна Крайова Конференція голів Відділів ОЖ ОЧСУ

Нью Йорк (А.К.). — Посвячення прапора і річна Крайова Конференція голів Відділів ОЖ ОЧСУ під гаслом „Воля і повернення гідності політичним в'язням і полоненим воюкам УПА, що перебувають в концетраційних таборах і в'язницях СССР”, відбулася в минулі суботу і неділю 28 - 29 листопада в готелі „Коммодор”.

Ранішню сесію відкрила голова Головної Управи ОЖ ОЧСУ Ульяна Целевич. Молитву перед початком сесії прочитала заст. голови М. Ласовська. Секретарка Гол. Управи М. Нестерчук прочитала список звітуючих голів Відділів. Слово про працю сестрицької організації в Канаді ОЖ ЛВУ вголосила заступниця голови

п-ї Софія Білик. За працю 16 Відділів ОЖ ОЧСУ звітували їх голови або заступники. Деякі Відділи були представлені численними делегатами. Після дискусії над звітами п-ї М. Ласовська прочитала постанову, згідно з якою виготовлено прапор Головної Управи ОЖ ОЧСУ.

По полудні Міжнародну Жіночу Конференцію відкривала голова ОЖ ОЧСУ Ульяна Целевич. Вона привітала чужинських делегатів і виголосила доповідь на тему „Спільні інтереси поневолених народів і спільні дії”. З доповідями про поневолений стан своїх країн і русифікацію виступили делегати балтійських країн, Хорватії, Болгарії, Куби, Вілорусії та ін. Була створена (Закінчення на стор. 4-й)

СВОБОДА SVOBODA

UKRAINIAN NEWSPAPER PUBLISHED DAILY EXCEPT SUNDAYS, MONDAYS & HOLIDAYS (SATURDAY & MONDAY ISSUES COMBINED) BY THE UKRAINIAN NATIONAL ASS'N, INC. AT 81-83 GRAND ST., JERSEY CITY, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For UNA members monthly 65¢

Статті підписані їх авторами, не несуть відповідальності за зміст редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Полонені

Бравурний рейд американських військ з 21 листопада ц. р. до місцевості Сонтай, за 20 миль від столиці Північного В'єтнаму Гаюю, націлений на визволення в'язнів-полонених, хоч не досягнув своєї цілі, закатувався болючою проблемою військової комуністичної поліції. Переслідуючи у зв'язку з цим рейдом у сенатівській Комісії закордонних справ секретар оборони Мелвін Лерд одержав заяву, що він просто не знає, кому комуністи не погоджуються на обмін полонених — 10 комуністичних з одного американського, — чому не виявляють їх докладного числа і їхніх прізвищ, — чому нехтують Женевською конференцією в справі полонених.

Поведінка в'єтнамських комуністів супроти полонених — це обурливий доказ морального збачання, можливого тільки в країнах, керованих людьми, які не визнають ніяких засад міжнародної етики. У першій світовій війні всі воюючі європейські держави більш-менш притримувалися засад Женевської конвенції з 6 липня 1906 р. Червоні Хрести, уповноважені воюючими державами опікуватися їхніми полоненими, дбали за статистику полонених, за листову комунікацію, постачали одяг і дарунки, були посередниками в признаванні полоненим у великих таборах власної автономії. Табір в'єтнамських полонених ніде й ніколи не був санаторієм, але й не був тоді місцем моральних та фізичних знущань. Шойно Німеччина Гітлера і СССР Сталіна перетворили табори полонених в катині. Це ганьба Об'єднаних Націй, що вони не знають про те, як поводитися в'єтнамські комуністи з полоненими.

Скільки тих полонених — ніхто докладно не знає. Пентагон має список 378-ох американців, які напевно є в Північному В'єтнамі, але 780 в'єтнамців записані як ті, що „пропали у бойових діях” в В'єтнамі, а 1,500 — пропали в цілому Індокитаї. Тільки 9 полонених звільнено з Північного В'єтнаму — вони самі не знають, чому саме мали таке щастя. Припускають, що с там к. 2,000 осіб.

Ранені й полонені — це жертви свого воєнного обов'язку. Коли в наших жорстоких і аморальних часах не може бути мови про будь-яку лицарськість, то примітивне почуття гуманності повинно диктувати співчуття до тих жертв війни та до їхніх родичів. Треба підняти й прославляти американських добровільців-воїнів, які взяли участь у воєнному рейді, щоб визволити своїх товаришів-зброї.

Чергова трагікомедія

У жартівливій українській пісні про цехмістра Курпер'я, якого, навіть не питаючи, кинули у воду, немов у люстри відбивається так зв. совєтське правосуддя. Неділю 13-го грудня 1970 року трудящі люди України не зможемо відпочити, бо треба буде йти на „голосування”, при чому — таємне і обов'язкове. Мільйони людей будуть „обирати” за списком „народних суддів”, а засідателів народних судів будуть вибирати „відкритим голосуванням на загальних зборах”, як про це розповідали „Радянська Україна” з 14-го листопада в передовій „Справа великої державної ваги”.

Народні суди — це дійсно справа великої ваги. Але не в країні диктатури, де судді, вибрані чи не вибрані, не мають права ані на йоту відійти від букви закону, а закон встановлює, не питаючи людей, диктаторська кліка в ЦК КПСС.

Народні суди й засідателі таких судів формально мають право судити, наприклад, за дрібні кримінальні злочини. Невеликим злочинним було те, що, напившись, якась трійця накинута за будинок на обхідника лісу та його помічника-комсомольця з „дружини”. Але що справу не міг розглядати народний суд: визнає Колегія суду СССР присудила головному винуватцеві, що був у п'яному стані під час поповнення злочину, як 10 років важкої тюрми. В СССР немає жодного поділу між прерогативами народного, нібито вибраного, суду і судами офіційними, державними, кабінетними. Народні суди не мають права розглядати справ навіть стосовно антисовєтського анекдоту, розказаного з п'яного язика деє прилюдно, бо це обертася в „політичну” справу. Народні суди змушені карати громадян, які бажають взяти з собою дітей до церкви, хоча всі знають, що саме такі громадяни добре виховують дітей. В Україні „вибиратимуть” 1191 народних суддів та 72 000 засідателів, які не мають права судити за голосом сумління і за великим власним розумом, до зобов'язанні згорі судити за буквою закону, встановленого антинародним режимом.

МНОГОМІЛІОНОВИЙ АПАРАТ МІЛІЦІЇ

Зростаюча злочинність непокоїть не лише американців — каламутними хвилями ширяться вона по країнах Європи, Азії, заливає міста і села Союзного Союзу. Це — ознака доби, в якій заперечують тисячолітню мораль, зневажаються виплекану довгими поколіннями етику, захистяться підвалини церков. В Америці, зокрема, явище злочинності заперечує здавна усталене твердження, що злочин злочинцю, а з СССР, де кримінальна статистика і соціологічні дослідження засекречені, очевидно, поширення злочинності сприяють ще й інші фактори, тісно пов'язані з характером більшовицького соціально-політичного устрою.

Відзначений у листопаді „День, міліції” слав в СССР притокою до появи численних статей на тему злочинності і її поборювання. І характеристично: у жадній з цих статей не згадано коліс раз-у-раз повторюваної, утертої сентенції, що враз з усуненням „капіталістичних пережитків” зникне злочинність. Виходило б народилася і розвивалася там якась особливий роду злочинність — „соціалістична” чи „протисоціалістична”.

В потілі слів, що шумів з нагоди „Дня міліції” на сторінках совєтської преси, варто вирізати деякі голоси.

Ось на далекому Сахаліні, на пленумі обкому КПСС в проповідницькому тоні виступав „герой соціалістичної праці” М. Тітков, „Там, де не боїться сказати правду в очі, — заявив він, — де своєчасно підтримують того, хто спілкується, там не може бути ґрунту для порушників закону...”

Це так на вступі. А в кінці вже голосом чекіста він вимагав найрадикальніших заходів проти „закопорушників”. Вимагав карати нещадно тих, хто йде врозріз з нашою комуністичною мораллю...”

Кримінальна хроніка в совєтській пресі надзвичайно скупа. Повідомляють лише про випадки, широко знайті серед громадян, щоб відшляхити потенційних наслідувачів злочинця. Ось читасмо в київській „Молоді України” з 10 листопада:

„Телеграфна стрічка принесла трагічну звістку — загинув від кулі міліціонер Микола Оніщенко. Загинув, але знешкодив на одному з двипропелетровських заводів злочинця, який заволодів карабіном охоронника і відкрив стрілянина на подварті”.

І все. Хто був цей Микола Оніщенко? На якому саме заводі стався цей подія? Що довело його до цієї самогубчої стрілянини? — Совєтський читач нічого про це не знає і мусить задовольнитися погосломи, часто панічними, іноді навісними препарами органами КГБ, щоб дезорієнтувати людей.

„Серґант міліції М. Добровольський, — читасмо в „Радянській Україні”, — з трьома міліціонерами під Касювом у лісі переслідував злочинця Гунька. У перестрілці Добровольський був поранений. Гунька схоплює...”

І знов: Хто цей злочинець? І чи справді він злочинець? А може це герой? — Цікавість совєтського читача була б у якійсь мірі задоволена, якби йому дали пояснення. Але газета мовчить, і він губиться в здогадках.

Такі й подібні події відбуваються, очевидно, в СССР нерідко, в КГБ і міліції їх реєструють, уживають „превентивних заходів”, а населення живиться чутками. Про зорганізований групою людей збройний напад на станцію міліції в одному з міст північної Росії чутки поширили по всьому СССР, і аж тоді в газетах щось не виразно про це згадано.

Як про кримінального злочинця вже після його смертності в бою з кабегістами і міліціонерами згадано в пресі про українського націоналіста Степана Олійника, що довгими роками сам — один діяв на Волині, тероризуючи місцевих партійних і соцієтських керівників.

В останньому випуску підпільної „Хроніки поточних подій” сказано про якусь Олену Роголеву 18 років, арештовану в 1969 р. в м. Красноярську і засуджену з двома її свояками Петрашкін і Потемченко за участь в антисовєтській організації, в прагнанні, п о ш и р ю в а н н я л е т о ч о к , д и в е р с і я х : п і д п а л а х а д м і н і с т р а т и в н и х б у д и н к і в — м і л і ц і ї , с у д у і б у д и н к і в к е р і в н и х п а р т і й ц і в .

Засуджено їх трьох, як кримінальних злочинців, і чийсь з „Хроніки”, яку читають нечисленні особи, можна було довідатися, що ці дієва — революціонери, політичні борці проти совєтського режиму. На жаль, докладніших інформацій за джерело не подас. А в совєтській пресі про них зовсім не згадано.

Алурмучі виступи совєтських урядових і партійних керівників свідчать про те, що в СССР дедалі зростає злочинність, під поняття якого підгаляється не лише кримінальні злочини, а й різного роду виступи і диверсії політичного характеру. Аж не тих двох литовців, політичних утікачів, що захопили літак і втекли до Туреччини, названо бандитами — криміналістами. А про історію з другим літаком, яким втекли двос студентів, повідомлено лише кількома словами. І політичні емігранти, що захопили той літак, також названо „бандитами”.

Збройні грабунки, розділення людей на вулицях, хуліганство, пияцтво, внаслідок якого зривається виробничі плани фабрик і заводів, — щоденні явища в сучасній совєтській дійсності. В самій же совєтській пресі не раз згадувалося про те, що в тому чи іншому місті люди по заході сонця б'ються вийти до парку. І хіба лише в цій диланції СССР уже наздоганяє, а подекуди й випереджає Америку. Що правда, в Америці зброю,

АМЕРИКАНСЬКІ ЖИДИ ПЕРЕД ДИЛЕМОЮ

Ми залюбки поклинаємо на жидів, як на майже ідеальний зразок суспільства в диспосі, яке перетримало в не раз дуже важких умовах протягом понад 2,000 років. Могло б здаватися, що жидівські поселення в окремих країнах, зокрема в Америці, настільки достосувалися до всякої ситуації, що їм не потрібно заставлятися над тим, як себе зберегти і як переборювати настигли оточення.

Чи справді такий ідеальний стан серед жидівської групи в Америці? Чи дійсно перед нею не стоїть відкритим питання про те, яким буде її завтра?

21-го жовтня на сторінках „Нью Йорк Таймсу” появилася стаття Артура Васкова п. „Жидівська суперечливість”. Ця стаття заслуговує на увагу, бо вона кидає чимало світла на ту дійсність, яка панує на відтинку жидівської групи в ЗСА під сучасну пору. Читачу цю статтю, можемо себе поітишати, що не тільки у нас зле і не тільки ми маємо проблеми з нашим збереженням.

На гадку А. Васкова „жидівська суперечливість” випливає з того, що фактично жидівська діаспора втрапила свою ідею базу існування. Протягом 2,000 років жиди молилися за „відволення Сіону”, працювали і жертвували для цієї ідеї, висловлюючи надію на те, що „завтра зможемо вернутися до Єрусалиму”.

Тепер омріяний Сіон став реальним фактом, існує жидівська держава, але жиди в диспосі не надто поспішають „вертатися до Єрусалиму”. Щоб себе якось оправдати, старі жидівське покоління, — пише А. Васков, — намагаються переконати себе самих і своє оточення, що жиди повинні бути в діаспорі, щоб давати допомогу Ізраїлеві і тим жидам, які туди вернулись.

Молоде жидівське покоління таке оправдування відкидає, називаючи таку настанову „гіпокрізією”, а своїх батьків — „сіоністами від купування бондів”. У висліді між жидами почалася дискусія про те, що являється треба нині розуміти під „жидівством у діаспорі” і як оцінювати той факт, що таке велике число жидів, які ввесь час вважали себе за сіоністів, не бажають вертатися до власної держави, на землю своїх пращів.

Жидівське суспільство в ЗСА переживає глибоку кризу, — пише А. Васков. — Молоде покоління починає відкидати традиційні цінності, легковажно ставиться до релігії і обрядів, не зацікавлене в зберіганні чистоти своєї раси, схиляється до мішаних шлюбів. Це — напрямок серед жидів, що поділяє думку про інтеграцію жидівської групи чи навіть її асиміляцію в Америці.

Між молодим жидівським поколінням є також група, яка хотіла б продовжувати жидівську діаспору, але в іншому вигляді. Ця група думає теж категоріями інтеграції в американське життя, але з тенденцією зберегти свою жидівськість. Молоді жиди з такими плянами вважають, що вони, як специфічне суспільство, можуть багато дечого дати Америці, зокрема, можуть бути промоторами нових ідей, речинами нового світу, які оформляються під сучасну пору. Нічого конкретного ця група не пропонує, хитуючись між прихильниками космополітизму, пацифізму, кібуцницького комунізму і містичного рабінізму. Критичне наставлення до Ізраїлю серед жидівської молоді є частим явищем.

Сьогодні це важко сказати, — пише Васков, — яким шляхом піде розвиток жидівської думки, навіть важко сказати, що станеться з жидівським етнічною групою в Америці. У всякому випадку, — твердить цей автор, — „жереб кинений”. Виявляється, що „американська жидівська громада або зникне протягом найближчого покоління, або перетриває з радикально відмінними формами і цінностями”.

Така дилема знаходить свій вислів у поширеному серед молодих жидів своєрідному апокаліптичному погляді на майбутнє: „або на землі здійсниться пророцтво Ісаї про дні миру і справедливості вже в найближчому поколінні, або земля знищить вогонь і отрута”.

На гадку А. Васкова, якщо існує тільки такий вибір, тоді „ніхто краще не може працювати для здійснення візії Ісаї від народу Ісаї в Америці”.

о — о — о

З приводу цієї статті завважимо тільки, що вона не є чимось винятковим на таку тему. В останніх роках появилася ряд праць жидівських авторів, які відверто з'ясовують свої внутрішні проблеми, говорять про труднощі й небезпеки, шукають розв'язки. Було б побажаним, що у нас теж наші проблеми й потреби ми могли відверто дискутувати без тенденції і намагаємося стосувати тактику струсу, тобто сховавши голову в пісок. Багато справ, що їх ми не „хочемо” бачити сьогодні, промовчусмо, вважаємо за своєрідне табу, — можуть завважити на нашому майбутньому. Покликаючися на жидівський зразок в тому чи іншому, ми повинні і це останнє взяти до уваги.

М.С.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагус інж. Лев Яцкович

Сага „Безкінного Вона”

Загально вважають вогонь і колесо найбільшими винаходами людства, що мали драматичний вплив на формування його історії. Колесо стало основою механіки та суходільного транспорту, а вогонь — джерелом термічної енергії та рушійною силою першого погінного рушія.

Коли людина запрогала до воза коня, вона започаткувала нову епоху в системі свого життя, але коли заінсталивала на возі рушій, впровадила в життя нову революційну галузь технології, що змінила докорінно шлях нашої культури та цивілізації. Во „безкінний віз”, як охрищено перший самохід, змінив не тільки стиль і триб нашого щоденного життя, але також форму та методи торгівлі, промислу, війни та дозволив.

Автомобіль є європейською дитиною, адаптованою Америкою. Во немає сумніву і в тому, що рушій внутрішнього горіння, який став основою розвитку самохода, як також сама ідея і техніка шляхової комунікації європейського походження. Зате перебіг самохода з люксовою забавкою для „небабачих” на засіб комунікації для всіх є осягом американського розуму та американської підприємливості.

Мрія про „саморушійний” віз зродилася приблизно 600 років тому. Про неї згадує в своїх творах англійський природник і філософ Раджер Бейкон та мерехтливий флорентинець, місцець і інженер Ренесансу Леонардо да Вінчі. Але мрія ця не могла стати дійсністю доти, поки людство не мало погінного рушія.

Розвиток „безкінного” воза за проходив чотири характеристичні етапи, зв'язані з родом його погону, а саме паровим, електричним та бензиновим. Приблизно в той час, коли Катерина II „звільняла” з гетьманства графа Кирила Розумовського, капітан французької артилерії М. Й. Куно сконструював триколісний дерев'яний віз з погону на пару, що став праотцем модного самохода.

Свій паровий віз, заплянований, до речі, як тягловий артилерійський трактор, він демонстрував на вулицях Парижу в 1869 році, тобто приблизно сто років тому. На жаль, цей винахід не викликав великого захоплення парижан з приводу його малолітньої швидкості (3 км на год.) та частого приставання для „підроблення” пари. Але сама ідея „парового воза” знайшла широкий відгук та пригожий ґрунт в Англії, країні народження парової машини, де наче гриби по дощі почали появлятися парові диліжанси та омнібуси.

На жаль, новий галузі „самоходного” транспорту не судилося довге життя з причини драконівських за-

„Вісті з Риму”

3 ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ЗА АКАДЕМІЧНИЙ РІК 1969-1970

(УПБ). — Звіт з діяльності за минулий академічний рік був би не зовсім зрозумілий, якщо не кинути добай побіжно оком на минуле українського університету на Україні. На Великій Україні було за парських часів кілька університетів, але павчали в них російською мовою. З прилученням Західної України до Австрійської імперії в 1773 р. з часом відкрито утративали польсько-український Університет. Викладали відбувалися деякі польською, а деякі українською мовою. В 1917 р. цар Карло І рішив відділити українські катедри з утративали університету і з утворенням новими катедрами створити окремий український універ-

ситет. Восени події розпад імперії не дозволили перевести в діло цього плану.

Після закінчення українсько-польської війни, коли Західна Україна була прилучена до Польщі, українські катедри зликувалися; залишилися тільки польський університет. Тоді українці утворили свій державний університет, що продовжувало кілька років діяв як Тайний Український Університет. Після арештів ректора д-ра В. Шурата, професорів і студентів університет перестав існувати. Залишилися тільки студії в Духовній Семінарії як теологічний лицей.

В 1925 р. митропол. Слуга Божий Андрей покликав мене на ректора Духовної Семінарії. Зараз треба було по-

думати про привернення студії на університетському рівні. Відбуваючи студійні подорожі по різних європейських країнах, можна було бачити, що на Заході існують цілі університети під назвою Інститутів або Академій. Польське правління й далі не хотіло згодитися на утворення українського університету. Тому треба було взяти популярну на Сході грецьку, платонівську назву „Академії”, вже добре відому на Україні за Петра Могили, а пізніше у православному світі, де й нині існують Духовні Академії.

Організацію Академії у Львові переведено на зразок західних університетів. І так постанала в 1927/28 р. Богословська Академія, що була чинною аж до 1944 р., коли її закрили більшовики, по ділю, як всі інші українські та церковні установи. Зразу було в Богословській Академії 2 факультети, описали 3, а в кінці 4. В 1939 р. польське правління було навіть схильне перетворити Академію на український університет. Але вибухла нова вій-

на. Академія проіснувала до короткої час за гітлерівської влади. З новим приходом більшовиків у 1944 р. її зліквідовано.

Коли дякуючи с. в. палі Іванові ХХІІІ за посередництвом американського дипломата Казенса, мене звільнено з тюрми, мені стало наглядно, що спричинено впродовж 25 років наукову порожнечу треба було якоюсь заповнити і, оскільки можливо, привернути давнє наукове життя. Правда, в Україні існувало у 1963 році кільканадесять університетів і інститутів, однак, всі вони вевені в атеїстичному душі. Конечним було наукове б тому станом. Потрібно було створити українську католицьку наукову літературу, реалізувати здобутки за попередніх 25 років і продовжувати її далі.

Щоправда, на еміграції існував також Український Вільний Університет і Український Технічно-Господарський Інститут, давніше в Празі і Подєбрадах, пізніше в Мюнхені, але вони не

мали теологічного факультету або катедри релігійного знання у протинагу до атеїстичного світогляду режимних високіх шкіл в Україні. При тому вони мусіли боротися з великими труднощами, щоб зберегти своє запрошення існування. Український Католицький Університет поставив собі дуже ширше завдання і тому став навіть помітним для вже існуючих високіх шкіл, УВУ й УТГП. Подібно, і створені катедри українознавства при американських університетах мають обмежений специфічний засяг діяння.

З цих причин постав в 1963 р. Український Католицький Університет як високу наукову установу церковного права, покликана до життя компетентним авторитетом Помісної Української Церкви. Викладали відбувалися зразу в „Студію” над Альбінським озером, а коли виникло будинок, перенесено їх на вул. Боучеа 478. Ближчі дані про його створення і діяння за перше п'ятиліття подані в окремому звідомленні — праці, що пав-

ний ті взяти книгу і розкрити печатку її” (Откр. 5,9). А на будинку приковує увагу знаменний напис: „Правда і любов науки собирає в розсіяні суцях” — „Veritas et amor scientiae unit dispersos.”

В минулому академічному році Український Католицький Університет найперше віддав молитовний догв адячності своїм Покійникам. Для 13 листопада 1969 р. в храмі св. Софії відслужено поминальне Богослуження за усопших професорів Університету і його працівників: зв. проф. Я. Пастернака, н. проф. Д. Буличинського, н. проф. Л. Сонедичного, директора архіву о. Теофіла Горнякевича, ректора та коректора університетських видань о. Івана Яцкова. В грудні того ж року відправлено поминальне Богослуження в св. Софії за 29 професорів Богословської Академії, які відійшли у вічність як вірні служителям своєї Церкви і народу, під час воєнного і післявоєнного лихоліття, часті віддаючи в жертву своє власне життя. Вічна їм пам'ять!

Внутрішнє життя Університету, на перший погляд, не виглядає таким грандіозним, а все ж таки у своїх перших початках Університет може зарекомендуватися деякими успіхами. Ректорат знаходиться в руках Верховного Архiepіскопа. Йому помагав, як віцекортор митрат проф. д-р Василь Лаба. Деканом теологічного факультету обрано о. проф. д-ра Мирослава Марусина. Професорською колегією творять 8 професорів. Деканом філософсько-гуманістичного і математико-природничого факультетів є проф. д-р Володимир Янів. Професорською колегією творять 10 професорів. Деканом правничого і соціологічного факультетів обрано проф. д-ра Миколи Чубатого. Професорською колегією творять 4 проф. В минулому році відкрито на теологічному факультеті звичайним професором о. д-ра М. Марусина; на філософському о. д-ра В. Дебеляка у Буенос Айресі (Аргентина);

Сага „Безкінного воза” (Закінчення на стор. 4-й)

СОЮЗОВЦІ! ЦЬОГОРІЧНА ОРГАНІЗАЦІОНА КАМПАНІЯ ПРИНЕСЛА ДОСІ 4.685 ЧЛЕНІВ. ЩЕ ТІЛЬКИ 1.315 ЧЛЕНІВ БРАКУЄ ДО 6,000. ДОКЛАДІТЬ УСІХ ЗУСИЛЬ ДЛЯ ДОПОВНЕННЯ ЦЬОГО ЧИСЛА, ЩОБ 3 ПОВНИМ УСПІХОМ ЗАКІНЧИТИ ЦЕЙ КОНВЕНЦІЙНИЙ РІК УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Ірвінгтон і Нью Йорк побачать кінофільм „Ніколи не забуду“

Нью Йорк. — Канадійська українська кіностудія мистецьких фільмів „КАНУКР“ дістала цього року багато позитивних рецензій на свій найновіший звуковий кольоровий фільм „Ніколи не забуду“: режисер Богдан Паздрій, співавтор Володимир Бачинський, музика — у виконанні Торонто-Сімфонічної оркестри — молодого обдарованого композитора Зенона Лавришина, постановник і директор компанії „КАНУКР“ реж. Володимир Васік. Фільм „Ніколи не забуду“ поставлений за сценарієм письменника Степана Любомирського, темою якого є пригоди канадійського

Кадр із кінофільму „Ніколи не забуду“

пілота українського роду в Україні під час війни, де його літак збили німецькі фашисти. Постановка фільму коштувала понад 200 000 доларів, і то лише завдяки тому, що багато осіб працювали для його здійснення з повною посвятою, в іншому випадку така ж кінокартина, показ якої тривав 2 години, вимагала б мільйонного бюджету. Українці та ін, глядачі в Ірвінгтоні зможуть побачити фільм „Ніколи не забуду“ 6 і 7 грудня, в „Ченселор Театрі“ на 800 місць, при 750 Ченселор еван, коло Юніон евеню, Кіносеанси: 6-го в неділю: о 2, 4, 8 і 10-й гт., у понеділок: о 7-й

і 9-й вечора. У Нью Йорку фільм ітиме в залі на понад 3 000 місць, в „Академі оф Мюзік“, при 126 Скід 14 вулиця, між 3 і 4 еван., у неділю 13-го грудня, лише сдиний день, але покази будуть впродовж усього дня. Кіносеанси о год: 2, 4, 6, 8 і 10-го вечора. В головній ролі капітана летунства — актор Юрій Денисенко, відомий з телевізійних виступів у Америці, в головній жіночій ролі української повстанки — акторка Рома Дольницька. Маєстро Богдан Паздрій виконав невелику роллю священника, якої глядачі фільму дійсно ніколи не забудуть. Газети „Ошав Таймс“, „Торонто Телеграм“ та ін. принесли багато позитивних відгуків на цей перший повнометражний професійний український фільм, створений в Канаді кінокомпанією „КАНУКР“, яка розбудовується далі завдяки закупівлю у-дівля — шерів.

МНОГОМІЛІОНОВИЙ (Закінчення зі стор. 2-ої)

мало людей, які „тримають зброю незаконно“. Вони, пишуть ці старшини міліції, „примудрюються навіть виготовляти всякого роду саморобні пістолі, рушничі-обрізи, кинджали, фінські ножі, тесаки, кийки, стилети та ін.“. А фахівці цієї справи навіть „приробляють до мисливських рушниць (що їх мають право тримати члени Товариства Мисливців — В. С-ко) нарізні цівки від криків або кулеметів, а також вставляють у цівки вкладні з нарізками“. В своїй статті її автори згадують навіть про „арсенали зброї“, нелегально накопичувані в підпіллі. Характер статті цих старшин міліції незвичайний, їх перестороги і погрози на адресу порушників закону мають особливий тон.

Тож не дивно, що, як пише московська „Правда“, „за останні два роки лави міліції поповнилися многотисячним загоним посланцями партії і комсомолу, колективів трудящих фабрик і заводів, радгоспів і колгоспів“. Міліції і КГБ у їх боротьбі з „порушниками закону“, пише „Правда“, допомагають такі самодіяльні організації, як т. зв. добровільні народні дружини, вербовані з поміж комсомольців і активістів і керовані органами КГБ, „товариські суди“, співробітники державної автомобільної інспекції, паспортних відділів, працівники кримінального розшуку, комісії „соціалістичної законності“ і „охорони правопорядку“ місцевих рад. „Вдосконалювання органів внутрішніх справ, підвищення службово-оперативної діяльності, — сказано в „Известиях“ у статті заст.

міністра внутрішніх справ СРСР В. Шуміліна, — привели до того, що сьогодні широке коло людей найрізноманітніших професій так чи інакше зв'язане з міліцією“.

В. С-ко

20-ліття Пластової Станиці в Бюффало

У черзі 20-літніх святкувань пластової праці в ЗСА, Пластова Станиця у Бюффало відмічує свій ювілей в неділю, 6-го грудня ц.р. У програмі святкова частина, бенкет з мистецькою програмою у виконанні пластовців та оглядання пластової виставки. З нагоди 20-ліття Станиці з'явиться збірник-однодівка, в якій подано історію Станиці та її частин, як теж багато світлин. На святкування запрошено представників Гол. Пластової Булави та Крайової Пла-

стової Старшини. Рано о год. 9-тій буде відправлена Служба Божа у наміренні Пласту, а після делегації відідує зложити вінки на могилі Начального Пластуна Сірого Лева — проф. Северина Левицького та пл. сен. Адама Антонішина. Пластова Станиця у Бюффало є замітна тим, що її ініціатором та членом був сл. п. Начальний Пластун — проф. Северин Левицький — Сірий Лев. Згадана імпреза відбудеться в Українськ. Домі „Дніпро“, початок о год. 2-ій по полудні. (ОВ)

ЩЕ ДО З'ЇЗДУ ОУП „СЛОВО“

Нью Йорк. — В доповненні до надрукованого у „Свободі“ з 1 грудня ц.р. повідомлення про Четвертий З'їзд Об'єднання Українських Письменників „Слово“, інформують, що крім названих у повідомленні письменників, до президії „Слова“ увійшов також письменник Іван Керницький-Ікер, який належить також до правління Літературного Допомогового Фонду, як фінансовий референт. До Номінаційної Комісії З'їзду, крім М. Струтинської, М. Понеділка й І. Смоля, входили ще Іван

Керницький та Василь Гайдарівський.

ПОМЕР ВІП. О. ВОЛОДИМИР ДАНИЛІВ

Вотераліт, Н.І. — В понеділок 30 листопада ц.р. тут на 79-му році життя і 55-ому році священства упокоївся в Бозі Віп. о. Володимир Данилів, почесний радник Львівської Дієцезії, Священний похорон Покійного відбудеться у п'ятницю 4-го грудня ц.р. о год. 9-й ранку у церкві св. о. Миколая у Вотераліт, Н.І.

ЛОВЕЦЬКЕ ТОВАРИСТВО „ТУР“

повідомляє все Членство, Приятелів та Знайомих що дня 27-го листопада 1970 року несподівано відійшов від нас у Вічність наш Довголітній Член

св. п. інж. архітект ОЛЕКСАНДЕР КЛИМКО

ПАНАХИДИ — в понеділок і у вівторок, 30-го листопада і 1-го грудня, о год. 8-й веч. в похоронному заведенні „Литвин і Литвин“ в Ірвінгтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН в середу, 2-го грудня 1970 р. з того ж заведення до української католицької церкви св. І. Христителя в Нью-Йорку, а після Служби Божа на Українській Православній Цвинтарі в Банді Брукс, Н. Дж.

Родніні Покійного складасмо наші щирі співчуття.

УПРАВА ТОВАРИСТВА

В. С-ко

Ділямося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в п'ятницю, 27-го листопада 1970 року несподівано упокоївся в Бозі наш Найдорожчий

ЧОЛОВІК, БРАТ, ЗЯТЬ, ВУНКО І ШВАГЕР

бл. п. інженер архітект

ОЛЕКСАНДЕР КЛИМКО

ПАНАХИДИ в понеділок, 30-го листопада і вівторок, 1-го грудня 1970 р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні „Литвин і Литвин“ в Ірвінгтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН в середу, 2-го грудня 1970 р. з того ж похоронного заведення до української католицької церкви св. І. Христителя в Нью-Йорку, а після на Українській Православній Цвинтарі в Банді Брукс, Н. Дж.

В глибокому смутку:

дружина — АННА
брат — ЄВГЕН
теща — ПОГАННА ГУРАЛЬ
швагер — ВАСИЛЬ ГУРАЛЬ з Родиною та близькі і дальші Рідні в Україні і ЗСА

Дорадник ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА в СПРАВАХ урбанізації Даниїл Патрік Мойніген вирішив не прийняти запропонованого йому посту голови американської делегації в ОН. Мойніген повернеться на працю до Гарвардського університету.

АПОСТОЛЬСЬКА СТОЛИЦЯ ПОІНФОРМУВАЛА польського кардинала Стефана Вишинського, що будуть призначені єпископи для західних так званих відносних земель Польщі, як тільки буде ратифікований договір між Західною Німеччиною і Польщею, що визнає західний кордон Польщі на Одрі - Нісі. Дотепер Апостольська Столиця стримувалась із призначенням туди єпископів, вважаючи, що ще не пересуджена доля тих земель, що їх Польща дістала після 2-ої світової війни коштом Німеччини.

Ділямося болісною вісткою, що в п'ятницю, 13-го листопада 1970 року в Бюффало, Н. І. відійшов несподівано у Вічність наш Найдорожчий

МУЖ І ТАТО

бл. п.

Інж. СТЕФАН БАЛЮТА

уродж. в Бродях, адвокат надієстинства в Підгірцях, пов. Золочів.

Горем прагнуть:

дружина — ІРЕНА — (з Давидовичів)
діти — АННА і РОМАН
брати — РОМАН і ЮЛІАН в Краю з Родинами і близькі і дальші Родня в Америці і Канаді

Ділямося з напівні Земляками сумною вісткою, що 22-го листопада 1970 р. помер у літності в Мюнхені (Німеччина), проживши 80 років

св. п. мгр. прав РОМАН ГРОМНИЦЬКИЙ

св. о. Г. Громницького, гімн. катехита в Золочеві

Похорон був в роках 1918-1923 секретарем Українського Консульства в Мюнхені, згодом адвокатом у Львові, а з 1945 р. жив на еміграції в Німеччині.

ПОХОРОНЕННЯ 25-го листопада 1970 р. на Вальд-фрідгоф в Мюнхені.

Вічна Поми Пам'ять!

РЕГІОНАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ЗОЛОЧІВЩИНИ в БЮФФАЛО, Н.І.

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Найдорожчого МУЖА І БАТЬКА

св. п. РОМАНА ФЕНЧИНСЬКОГО

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА в суботу, 5-го грудня 1970 р.

в ЦЕРКВІ ВСІХ СВЯТИХ

206 Скід 11-та вулиця, НЬЮ ЙОРК, Н. І.

о год. 10-й ранку

на яку запрошують Рідні і Приятелів Покійного

РОЗАЛІЯ — дружина

РОМАН — син

Т-во Українських Інженерів Америки МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ ВІДДІЛ

запрошує ласкаво на

25-ЛІТТЯ ТВОРЧОЇ ПРАЦІ І ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ „1000 голів“ Юрія Соловія

що відбудеться

в суботу, 5-го грудня 1970 року

о год. 7-й вечора

в Українському Інституті Америки

2 Скід 79-та вул., Нью Йорк, Н. І.

З ТАКОЮ ПРОГРАМОЮ:

Привіт.
„Між небом і землею, близькі землі“ — Юрій Соловій
Три образи: Одна тема — Ліона Сочинська
Три поезії на Соловієву тему — Юрій Тарнавський
Соната для двох фортепіано
Після програми — КУТІРКА при ЧАЮ

КРУЖОК МАТЕРІВ при ШКОЛІ СВ. ІВАНА ХРИСТИТЕЛЯ в НЬЮАРКУ, Н. Дж.

— влаштовує —

6-го грудня 1970 р. о год. 4:30 по пол. в ШКІЛЬНИЙ АУДИТОРІЙ

МИКОЛАЇВСЬКИЙ ВЕЧІР

„Святий Миколай в нашій Школі“

Сценка у виконанні наших дітей.

Канцелярія буде відкрита від год. 2-ої по пол. того самого дня в тій же залі.

ІРВІНГТОН, Н. Дж.

НЕДІЛЯ, 6-го ГРУДНЯ 1970 РОКУ

Сеанси: Неділя 2:00, 4:00, 6:00, 8:00, 10:00

ПОНЕДІЛОК, 7-го ГРУДНЯ 1970 РОКУ

Сеанси: Понеділок 7:00 і 9:00

CHANCELLOR THEATRE

750 Chancellor Avenue at Union

ПРЕМ'ЄРА в НЬЮ ЙОРКУ і ОКОЛИЦІ!

нового, найкращого українського фільму, продукції української кіностудії КАНУКР

ЮРІЙ ДЕНИСЕНКО
Режисери: ВОЛОДИМИР БАЧИНСЬКИЙ
БОГДАН ПАЗДРІЙ
Музика: ЗЕНОН ЛАВРИШИН

РОМА ДОЛЬНИЦЬКА
Сценарій: СТ. ЛЮБОМИРСЬКИЙ
Продюсер: ВОЛ. ВАСІК

Ніколи не ЗАБУДУ

в українській мові з англійськими піднаголосами

НЬЮ ЙОРК, Н. І.

Тільки один день

НЕДІЛЯ, 13-го ГРУДНЯ 1970 РОКУ

Сеанси: 2:00, 4:00, 6:00, 8:00, 10:00 веч.

ACADEMY OF MUSIC THEATRE

126 East 14th Street, Between 3rd & 4th Avenue

ВІДБУЛОСЯ БЛАГОСЛОВЕННЯ І ВИКОПАННЯ ПЕРШОЇ ЛОПАТИ ЗЕМЛІ ПІД БУДОВУ ХМАРОСЯГУ УНС...

(Закінчення зі стор. 1-01)

на на цьому місці, є ще одним доказом нашої віри в майбутнє Джерзі Сіті. Як ми тут стоїмо і споглядаємо через славний в світі Гудсон на масштабну панораму долини Нью-Йорку, над яким уже домінує 110-поверховий Осередок Світової Торгівлі, що тепер будуватиме, ми набрасуємо ще більше переконання, що площі Експедиції та цілому Джерзі Сіті знову судилося світле завтра. З відчуттями за те, що це місце означало для нашого народу, ми прирікаємо нашу повну і беззаперечну підтримку в його змаганнях. Дякуємо за те, що ви є сьогодні разом з нами" — закінчив своє слово головний передсідник УНСОЮЗУ Носіп Лісгогір.

Зворушлива церемонія

Негайно після того до мікрофону підступили: місцевий український католицький парох і декан Нью-Джерзі о. Антін Борса, український православний парох Ірвінгтону та секретар Консультативної Української Православної Церкви в ЗСА о. протопресвітер Артемій Селеніна та український католицький парох Нью-Йорку о. д-р Михайло Гринчишин, а з ними голова відділу розбудови середньої школи св. Петра о. Чарльз Долен. і почали на перемінно читати благословення землі під нову будівлю, що його закінчив молитвою о. протопресв. А. Селеніна:

Молитва

Господи Боже Вседержителю! Боже і Творче всього видимого і невидимого! Ти мудрістю Своєю створив небо і землю повисив в небаєх просторах. Зглянь милостиво на рабів Твоих в силі могутності Твоєї і поблагослови рабів Твоих, що бажано будувати дім цей немов на камені Євангельської Прадиди Твоєї, щоб його, як злі вітри, так і проливні дощі і щоб все інше зло не пошкодило його. Всемогутній Отче! Поблагослови початки будови і допоможи будівничим їм всім тим, що будуть причетні до будови цієї, щоб будова дому цього була скоро доведена до

Церемонія продовжується

Друга частина цього церемоніального заходу чаткування будови хмаросягу УНСОЮЗУ продовжувалася під час полуденку, що відбувся в ресторані сусіднього Першого Джерзі Національного Банку з участю душпастирів, членів Головного Екзекутивного Комітету УНСОЮЗУ, представників міста, та його агенції, Торговельної Палати, банків та багатьох місцевих громадських установ, включно з місцевою пресою. Майстрами церемонії були ексекютивний віцепрезидент Першого Джерзі Національного Банку Джон С. Фенелі та головний касир УНСОЮЗУ дир. Петро Пуціло. Вони обидва на перемінно представили около 70 привітань. Описи коротко промовляли:

Президент Першого Джерзі Національного Банку Томас П. Стентон вважав тільки що довершено церемонію зачаткування будови хмаросягу УНСОЮЗУ за новий милений крок в розвитку Джерзі Сіті, одним з найкращих партнерів якого є українці.

Президент Торговельної Палати Отто Е. Вайнерт каже, що в своєму житті бачив

Праця

HELP WANTED FEMALE

EXP.

CHAMBER MAIDS

Steady work. Pay \$2.00 per hour. Work near home.

GARDEN MOTEL

560 Route 17, Ramsey, N.J.

Call (201) 327-7300

MALE

SECURITY GUARDS FULL TIME — PART TIME GOOD PAY — HOSPITALIZATION FRINGE BENEFITS

Immediate openings for men with cars in your areas. Advancements and good opportunities. No experience necessary. Will train men interested in good steady jobs. Uniforms and equipment supplied.

Contact MR. REACH

INTERSTATE SECURITY SERVICES

11 Linden St., Newark, N.J.

624-3800

та брав участь у багатьох церемоніях викопування першої лопати землі під нову будову, але ще ніколи такої барвистості і зворушливості, як сьогодні. Очолювана ним Палата дуже зацікавлена працею і розвитком УНСОЮЗУ і тепер зокрема його новою будівлею, бо переконана, що заохотить частину фінансового Волл-стріту перейти до Джерзі Сіті. Недавно відбулася в цій справі зустріч в Нью-Йорку і з привітаннях на цій зустрічі 80 представників різних фінансових фірм доїшли до висновку, що заохотили б Палату за близькими інформаціями про будівлю УНСОЮЗУ.

Сенатор Павло Юзик, заступник головного представника УНСОЮЗУ на Канаду і сам нащадок українських піонерів, згадує працю і ролі УНСОЮЗУ в організації та розвитку українських громад у ЗСА і Канаді та їх вклад у розвиток своїх країн. Українці мають трагічне минуле — говорив сенатор Юзик — бо вони на рідній землі довгі століття були і сьогодні є під чужою опресією. Тим більше вони вміють цінити волю та з нею творчо користуватися. Ті центри і даймо, що їх почали складати на розвиток своєї організації піонери УНСОЮЗУ 76 років тому, і добра господарка цим їхнім майном уможливила сьогоднішню подію, що є нічим іншим, як здійсненням однієї з головних мрій українських поселенців у ЗСА і Канаді.

Після кількох інших привітань промов, зустріч полуденку, а з цим і другу частину церемонії благословення і викопання першої лопати землі під будову хмаросягу УНСОЮЗУ над Гудсоном закінчив знову коротким словом подяки головний передсідник УНСОЮЗУ Носіп Лісгогір.

У церемонії на площі, крім багатьох американських представників і гостей, взяли участь всі члени Головного Екзекутивного Комітету УНСОЮЗУ: головний передсідник Носіп Лісгогір, заступник гол. передсідника проф. Іван Телюк, заступник головного передсідника на Канаду сенатор Павло Юзик, заступники гол. передсідника пані Марія Душин, заступник гол. передсідника і рекордний секретар Володимир Сохан, головний секретар д-р Ярослав Падох і головний касир дир. Петро Пуціло, архітекти інж. Юлія Ястремський і інж. Аполінарія Осадца, будівельні інженери Роман Волчук і Ярослав Ткач, інженер електрифікації Роман Галібей, представники Окружних Комітетів Відділів УНСОЮЗУ Джерзі Сіті, Нью-Йорку і Нью-Йорку, як і всі працівники Головної Канцелярії УНС та в-ва „Свобода“.

БЛАГОСЛОВИЛИ ЖІНОЧОЮ МАНАСТИР СЕСТЕР ВАСИЛІЯНОК

Вілла Адельна, Аргентина. — Владика Андрій в асесті духовенства і при великому зборі Сестер і вірних поблагословив заступну будову нового монастиря Сестер Чину св. Василія Великого у Віллі Адельні. Манастир присвячений Пресв. Серцю Христовому. При манастирі є парафіяльна українська католицька церква св. Ольги, київки України, парохом тієї церкви є о. радник Іван Балук.

ПРЕДСТАВНИЦЯ СФУЖО ВІДВІТЛА ДО НІМЕЧЧИНИ

Філадельфія. — П-і Ірина Павличковська, фінансовий референт Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, СФУЖО, відвітла до Німеччини, щоб взяти участь у Мюнхені в 25-літній ювілей Об'єднання Українських Жінок у Німеччині 28 і 29 листопада, а потім у „Домі Зустрічей“ відбутися Конференції Українських Жіночих Організацій Зах. Європи. Головою СФУЖО є п-і Олена Лотоцька.

Самохід став в Америці до певної міри каталізатором цивілізації, він поширив свободу подорожування між усіми соціальними класами та розбив ізоляцію американської суспільності, привівши фарму до міста та місто на фарму.

Коли в році 1910 було в Америці лише 100 миль твердих доріг, то 50 років пізніше сітка міжстейтських гатей доїрновалася вже 40,000 миль, по яких щоденно їздять понад 80 мільйонів

В Нью-Йорку відбулося посвячення прапора і Річна Крайова Конференція голів Відділів ОЖ ОЧСУ

(Закінчення зі стор. 101)

Міжнародна Контактна Комісія Жіночих Організацій. Увечері в залі „Вест Болрум“ відбулося урочисте посвячення прапора Головної Управи ОЖОЧСУ вч. д-ром Вол. Гавлічем в асесті багатьох „кумів“, „Хрищені мати“ — голова Головної Управи ОЖ ОЧСУ Уляна Целевич подарувала прапорок „крижму“ у вигляді ладанки із зернятками пшениці, взятими нею з рідної української ниви, коли вона йшла з підлітками групами ОУН. Молоді жінки-прапороносці: Марта Степанів, Козько-Козько, Ганна Лев з Нью-Йорку, Богдана Жмур з Сиракуз, Леся і Саня Дудки з Гартфорду зашили „крижму“ в згортках прапора.

Після відспівання американського і українського гімнів гості зайняли місця за столами. Ролі тостмайстрів поділили між собою заст. голови Гол. Управи ОЖ ОЧСУ М. Ласовська і п-ні Марта Степанів-Козько-Козько, представляючи голів українською і англійською мовами. Зі словом привітання виступила голова ОЖ ЛВУ Канади п-ні Марія Солонинка, вч. д-р В. Гавліч, мгр С. Лозинський від Т-ва кол. Політв'язнів, п. Дочев — від АБН, письменниця Ірина Пеленська — від СФУЖО, мгр Ів. Базарко — від УККА, п-ні Гледіс Брукс — від Національної Ліги Допомоги Американським воєнопоневоленим в Північному В'єтнамі, д-р Коростівський — головний лікар американських військових шпиталів, колишній воєнопоневолений в Японії, мгр Лев Пришляк та ін. Численні письмові привітання від сенаторів, найвищих церковних достойників: кардинала Пола Сліпого і архієпископа Мстислава та від представників багатьох організацій відчитала пані М. Ласовська.

Мистецька частина бенкету складалася з виступів піаністки Марти Цибик, яка виконала декілька творів Лисенка, Листа і Грудина і оперо-

Сага „Безкінного Веза“

(Закінчення зі стор. 2-01)

мала свої хвилини смутку, радості та хвилювання. І, хоча з винаходом бензинового рушія він став на правий шлях, його справжній розвиток почався лише з винаходом пневматичних опон та розбудовою мережі шляхів.

Ці обидві речі завдячують самохід, хоч як дивно це звучить, розвистам, що по опантуванню „безкінного веза“ в Англії К. Старлесс, опанували шляхи та стежки всіх міст і містечок Америки та європейського суходолу. Під їх натиском почали розбудовувати в усьому цивілізованому світі т. зв. биті шляхи, що причаїлися у великій мірі до спонтанного розвитку „безкінних везів“.

Розвиток самоходів в Європі був зв'язаний з такими фірмами, як Пангардт & Левассор, Мерседес Бенц, Бендлі, Пужо, Реноль, Опель та Фіат; в Америці з трьома самоходними потугами: Джералд Моторс, Крайслер та Форд, що випустили всі більш та менш фабрики самоходних піонерів, таких як Олде, Бойк, Шевроле, Кеділак, Дадж та інші. Але особливо місце в розвитку та популяризації самоходів в Америці має Генрі Форд, що започаткував у 1909 р. масову продукцію самоходів своїм історичним моделем „Т“, популярно названим „Тин Лізі“ (цинова ліжниця), ціна якого була лише \$850.00.

Самохід став в Америці до певної міри каталізатором цивілізації, він поширив свободу подорожування між усіми соціальними класами та розбив ізоляцію американської суспільності, привівши фарму до міста та місто на фарму.

Коли в році 1910 було в Америці лише 100 миль твердих доріг, то 50 років пізніше сітка міжстейтських гатей доїрновалася вже 40,000 миль, по яких щоденно їздять понад 80 мільйонів

3 ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ЗА АКАДЕМІЧНИЙ РІК 1969-1970

(Закінчення зі стор. 2-01)

д-ра М. Антоновича (Голландія) і д-ра В. Брумена у Буенос Айресі (Аргентина). Помічник професорських сил є 7, отже всіх разом є 34.

В академічному році 1969-70 на УКУ в Римі слухачів вписано: зимовий семестер: звичайні слухачі — 12, надзвичайні — 9, разом 21; літній семестер: звичайні слухачі — 14, надзвичайні — 13, разом 27; філія в Буенос Айресі (Аргентина): зимовий семестер: звичайні слухачі — 9, надзвичайні — 3, разом 12; літній семестер: звичайні слухачі — 10, надзвичайні — 7, разом 17.

Від 25 травня до 5 липня відбувся на УКУ теологічний, філософський курс, в якому брало участь коло 40 слухачів.

Виклади відбувалися на чотирьох факультетах: теологічному, філософсько-гуманістичному, математично-природничому і на правничому. На деяких тільки в обмеженому обсязі.

Бібліотека нараховує понад 15,000 томів. Дотепер зареєстровано 13,000 позицій. В минулому році прибуло 3,500 позицій. Книжки знаходяться в підручних шафах у Читальній залі, в магазині і в трьох семінарах: біблійній, літургічній і гомілетичній.

Архів нараховує понад 1,000 позицій. На жаль, з причини смерті директора архіву, бл. п. о. Теодора Горнікевича, праця тимчасово припинена.

Музей має два відділи: археологічний і мистецтва. Управителем є п. Софія Янів. Вписано вже 1,728 позицій з усіх 5,000. З огляду на тісні приміщення (6 залів і коридорів), музей буде перенесений на Мадонна дей Монти, 3. Зоологічним відділом музею завідує о. Вікентій Навдіні, зі зграми св. Муріяльдо. На особливу увагу заслуговують змій, збірні мотилів, фантастичні птахи, квіти, дзюбак, кенгуру, метали і мінерали.

Усі видання УКУ, УБНТ, Студентів і Верховного Архископа зосереджуються в УКУ. Дотепер вийшло 65 томів. В минулому році Університет видав: 1) VIII том „Монумента Україне Гісторіка“; 2) III-IV томи „Опери Омрія“; 3) о. Е. Каміньський, „Де потестате Метрополітарум Кіовіаніум - Галі-

чензіум“; 4) о. Ю. Кубиній, „Історія Прайшівської Спархії“; 5) д-р Марія Тереса Карлоні, „Життя св. Посафата“ (по-італійськи).

Найвеличавішою подією в минулому академічному році було торжественне посвячення храму св. Софії 27-28 вересня, завершено Святим Отцем папою Павлом VI з у частю численних кардиналів, єпископів, духовенства і понад 4,000 вірних з усіх частин світу. Після цього відбувся концерт, на якому президент посів християнської демократії, Юлій Скадроті, у своїй промові сказав пам'ятні слова: „Не було легко додати до списку, може, вже й не вичерпного, римських церков, таких численних стилів, — не було легко долучити до видатного числа наукових і культурних установ, італійських і чужих, які знаходяться в нашому граді, щонебудь нове. Однак, саме це сталося: Собор, присвячений св. Софії, і прибудова будівлі Українського Університету в ієрархії становлять дві нові появи, супроти яких, і я в це вірю — християнський Рим, та й цілий світський Рим, може і повинен зайняти гідну поставу, з признанням і подивом“.

Останнім з вершальним словом була промова Святого Отця: „Ми з радістю визнаємо подвижництво цього чину, він бо на оціх римській землі засвідчує подвійну традицію Української Католицької Церкви: одну — релігійну, через здвигнення оцього нового храму, і другу — культурну, через заснування, ще тількищо в початковій стадії, але багатовідомого і в сучасну хвилину так знаменного, нового Українського Католицького Університету, що особливо характеризується студіями історії і мислі України“.

Накінень треба відмітити, що Український Католицький Університет, подібно, як ідея патріархату в цілій українській Церкві, об'єднує весь український народ на цілій кулі земській. Своєю творчостю він проник в науковий і громадський, український і європейський, світ; між близько 1,000 різними університетами світу починають називати і УКУ. Під тими авесціями і з попереднім доробком вступасмо, з Божою поміччю, в новий, сьомий академічний рік.

СОЮЗОВІ ДІЯЧІ! За десять місяців 1970 року ми придбали 4,350 членів. Щоб покрити вимоги „ювілейні“ втрати й успішно закінчити цей конвенційний рік, нам треба 6,000 членів. Допоможіть в останніх двох місяцях придбати ще 1,650 нових членів.

ПОВІДОМЛЕННЯ! ПОВІДОМЛЕННЯ!

КРАМНИЦЯ Романа Іванюцького (Delto Sportswear)

Мас на складі: Різномоді імпортівані светери — жіночі, мужські і дитячі • італійські дошовники • хустки і шалі • блюзочки • костюми • капці • панчохи • шарпетки • скіряні куртки • імпортівана з Німеччини жіноча спідня білизна. УКРАЇНСЬКІ ДРУКОВАНІ ОБРУСИ, ДОРІЖКИ, СЕРВЕТКИ ТА МАТЕРІАЛИ НА МЕТРИ.

Нитки Д.М.Ц., Юта і панаме.

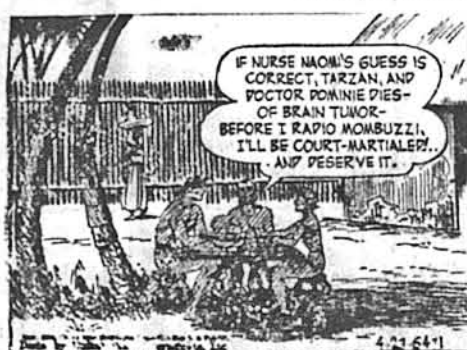
Великий вибір кераміки.

Roman Iwanycky (DELTO SPORTSWEAR CO.)

136 FIRST AVENUE NEW YORK, N.Y. 10009

(Bet. 8th & 9th St.) Tel.: 228-2266

ТАРЗАН, Ч. 6471. Сотник Дикий Кіт і Наомі мають обов'язки

Коли думка Наомі правильна, Тарзане, і доктор Доміні помре на ниріст на мозку поки я викличу через радіо Момбузі, то мене постав-

лять перед воєнний суд — і справедливо! Розумію твій обов'язок, сотнику Дикий Коті! Але Медіу і Момбузі не заохотять с-

PARCA COMPANY
DEPARTMENT STORE
48 E. 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York 10003
СПЕЦІАЛЬНА ЗНИЖКА НА
ТВОРИ І ФРАНКА: понов
видаючи Твори в 20-ти томах
в гарній оправі (забесь дол.
80.00) — до дня 6. січня 71
р. ТІЛЬКИ ДОЛ. 60.00.

Різне

Українське Вислелове Бюро

ROMAN PARCEL SERVICE

141 2nd Avenue, New York City
Tel.: 475-7430. — Вислелове
ПАЧКИ з ОДЯГОМ і ХАРЧО-
МА в УКРАЇНУ і до ССРС.
Різном приймалася замовлення
на мотоцикли, холодильники,
телевізори і машини до пра-
ни. Урід. гох.: від понед. до
суб. 8:30 — 6:00 веч. в неділю
від 10-2 по пол.

ПОШУКУЄТЬСЯ ПРАЦІВНИКА до експедиції „СВОБОДИ“ в ДЖЕРЗІ СІТІ

За близькими інфор-
маціями пропущу теле-
фонувати:

(201) 434-0237

Real Estate

MONMOUTH COUNTRY

ATTENTION HORSE

OWNERS

3 bdrms Ranch home with
10+ acres. Barn with 29 box
stalls; inside track & out-
side track; paddocks. Excel-
lent condition. \$84,800.
SWAN-KEY REALTOR
(201) 842-8350

Л. ЛУЦІВ ТАРАС ШЕВЧЕНКО — СПІВЕЦЬ УКР. СЛАВИ

Ціна 2.00 доларя

"СВОБОДА"

81-83 Grand Street

Jersey City, N.J. 07308

ТАРАС ШЕВЧЕНКО

ГАЙДАМАНИ

Ціна 50 центів

"СВОБОДА"

81-83 Grand Street

Jersey City, N.J. 07308

Funeral Directors

Theodore WOLINNIN, Inc.

Директор

Похоронного Завожди

128 East 7th Street

NEW YORK, N.Y. 10009

Tel.: GR 5-1437

СОЛІДНА ОБСЛУГТА

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

Контрольована температу-
ра. Модерна каляція до
ужитку ДАРОМ.

PETER JAREMA

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЦИРА і ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey.

801 Springfield Avenue

IRVINGTON, N.J.

NEWARK, N.J.

ESsex 5-5555